

както и по-късно, голѣмата Източно-балканска държава не можла да използува изгодното си положение, понеже се разложила вътрешно, а и враговетѣ ѝ отвѣнъ успѣли да я разнебитятъ.

*

Особено важна роля въ това направление изиграли гърцитѣ начело съ Атина. Откакъ станало нужда да се намѣсятъ тракитѣ въ вътрешнитѣ междуособни разпри на гръцкитѣ държавици-градове, гърцитѣ следѣли съ голѣмо внимание живота на тракитѣ и дали ценни сведения, както за тѣхната сила, тъй и за слабостта имъ.

Още стариятъ историкъ Херодотъ казвалъ, че тракитѣ сж най-многолюдниятъ народъ. Ако тѣ не се дробятъ на враждебни племена, а се съединятъ въ едно, щѣли да станатъ и най-силниятъ народъ. Задачата особено на Атинската политика била да не допустне това съединение. Другиятъ голѣмъ старъ гръцки историкъ, Тукидидъ, забелязалъ, че тракийскитѣ царе и първенци се подкупвали много (впрочемъ, не по-малко подкупни били тогава и водителитѣ на разнитѣ партии въ многобройнитѣ гръцки държавици. Тѣ били подкупувани и отъ перси и отъ македонци, т. е. отъ най-голѣмитѣ врагове на Гърция). И затова Тукидидъ съветвалъ да не се отива въ Тракия безъ подаръци, защото „безъ подаръци не може да се свърши

нищо въ Тракийската държава“ — Особено пъкъ било опасно, споредъ великия атински ораторъ Демостенъ, да се допустне на нѣкой тракийски царъ да вземе надмощие и върхъ надъ другъ.

И наистина, тѣзи уроци били използувани. Вътрешнитѣ съперничества и намѣсата на външнитѣ подкупи, главно на атинскитѣ, успѣли най-сетне да разложатъ голѣмата Одриска държава. Презъ IV вѣкъ пр. Хр. тя била раздѣлена на три враждебни царства. Съ тѣзи царства атинянитѣ можели да се справятъ и не дали нито на една да заеме градоветѣ около Проливитѣ и да имъ затвори пѣтя за Черно море. Друго племе тогава не можело да се подигне и да обедини тракитѣ. А тъкмо тогава въ Македония се издигналъ бележитиятъ ѝ царъ Филипъ II.

*

Филипъ създалъ стегната и силна войска и искалъ да покори гръцкитѣ градове. Той срещналъ, обаче, голѣма съпротива въ Атина. И за да ѝ напакости, намислилъ да я откъсне отъ Черно море, дето въртѣла голѣма търговия и да превземе всичките гръцки градове край Бѣло и Мраморно морета, голѣма частъ отъ които били подъ атинска зависимость. Това го накарало да обърне погледъ на изтокъ къмъ Тракия, която била на пѣтя му за Хелеспонта *).

*) Хелеспонтъ — Дарданелитѣ.